

**SPRAWOZDANIE
ZARZĄDU Z DZIAŁALNOŚCI
GRUPY KAPITAŁOWEJ DROP
ZA OKRES 01.01.2018 – 31.12.2018**

(wszystkie kwoty podane są w tys. złotych o ile nie podano inaczej)

List Prezesa Zarządu

Szanowni Państwo,

W dniu 28 grudnia 2010 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w związku z toczącymi się w Spółce kontrolami zabezpieczył na majątku Spółki w sumie ponad 8 milionów złotych. Od tego dnia pracownicy DROP S.A. i spółek zależnych od DROP S.A. próbowali kontynuować działalność recyklingu metali nieżelaznych oraz innych surowców wtórnych. Ponoszone duże straty w kolejnych latach w związku z decyzjami organów podatkowych skłoniły akcjonariuszy do wypłaty dywidendy i tym samym zakończenia działalności, która nie przynosiła zysków. Od początku 2017 r. DROP S.A. skupiła się na doprowadzeniu do pozytywnych rozstrzygnięć sporów podatkowych przed sądami administracyjnymi. W dniu 29 stycznia 2018 r. w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Warszawie zapadł korzystny wyrok dla spółki zależnej dotyczący rozliczeń podatkowych VAT za I kwartał 2011 r. W uzasadnieniu wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził między innymi:

„Organy powinny zatem ustalić w ponownym postępowaniu, jakie standardy należytej staranności były przestrzegane przez inne podmioty działające w owym czasie (2011 r.) na tożsamym co Skarżąca rynku, w szczególności przez podmioty osiągające największe obroty ww. towarem. Ustalenie standardu należytej staranności jest istotne gdyż oceniając postępowanie Skarżącej należy owo zachowanie odnieść do standardu rynkowego, gdyż tylko wtedy możliwa jest ocena dochowania należytej staranności.”

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie słusznie zauważył, że żeby coś zmierzyć, to najpierw trzeba zdefiniować jednostkę miary (przykład: metr - długość drogi przebytej w próżni przez światło w czasie 1/299 792 458 sekundy – definicja obowiązująca do 19 maja 2019 r.).

Wyrok z 29 stycznia 2018 r. dawał nadzieję na korzystne dla Spółki rozstrzygnięcia dotyczące spornych spraw podatkowych za inne okresy. Niestety w dniu 21 lutego 2018 r. W Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Warszawie zapadł niekorzystny wyrok za czerwiec 2010 r. W ocenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie DROP S.A. nie dochowała należytej staranności ponieważ między innymi:

„nie interesowano się i nie weryfikowano źródła pochodzenia złomu kupowanego przez Spółkę”

W dniu 26 kwietnia 2018 r. zapadł niekorzystny dla Spółki wyrok w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym dotyczący podatku od towarów i usług za miesiące od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca 2010 r. do listopada 2010 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z 26 kwietnia 2018 r. stwierdził między innymi, że:

„przedsiębiorca przezorny i racjonalny, prowadzący działalność w dziedzinie skupu złomu, powinien:

- weryfikować źródła pochodzenia nabywanego złomu...”

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 26 kwietnia 2018 r. nie ustalił standardu należytej staranności na podstawie podmiotów osiągających najwyższe obroty złomem w latach 2009 – 2010. Spółka od niekorzystnych wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie złożyła skargi kasacyjne do Naczelnego Sądu Administracyjnego. W dniu 13 marca 2019 r. Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Spółki na wyrok za czerwiec 2010 r. W związku z niekorzystnym wyrokiem, w dniu 12 kwietnia 2019 r. Spółka złożyła do sądu wniosek o upadłość z likwidacją majątku.

Dziękuję bardzo

Marek Suchowolec
Członek Rady Nadzorczej delegowany
do pełnienia czynności Członka Zarządu

Informacje ogólne o DROP S.A.

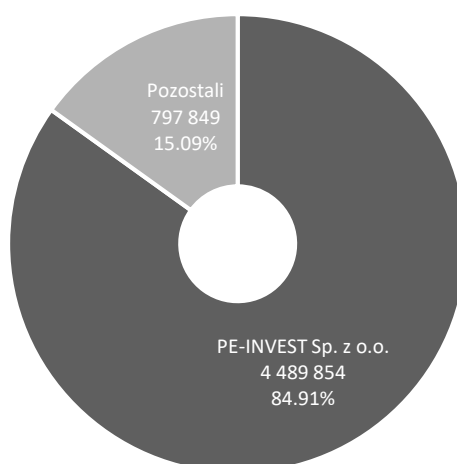
Siedziba:	Warszawa
Forma prawna:	Spółka akcyjna
Przepisy prawa, na podstawie których i zgodnie z którymi działa DROP S.A.:	DROP S.A. została utworzona i działa na podstawie przepisów prawa polskiego. Spółka została utworzona na podstawie przepisów Kodeksu Handlowego i działa zgodnie z regulacją Kodeksu Spółek Handlowych. DROP S.A. jako spółka publiczna działa na podstawie regulacji dotyczących funkcjonowania rynku kapitałowego
Kraj:	Polska
Adres:	ul. Syta 114Z/1 02-987 Warszawa
Telefon:	+48 (22) 885-14-21
Fax:	+48 (22) 885-14-22
Pocztą elektroniczną:	drop@drop-sa.pl
Strona internetowa:	www.drop-sa.pl

Spółka została wpisana do rejestru handlowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy, Wydział XVI Gospodarczy Rejestrowy w dniu 16 listopada 2000 r. pod numerem RHB 62794 jako DROP Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie. W dniu 16 kwietnia 2004 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy, XIX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, Spółka została wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem KRS 0000203813 jako DROP Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie. W dniu 29 grudnia 2000 r. Drugi Urząd Skarbowy dla Warszawy Śródmieścia podjął decyzję w sprawie nadania numeru identyfikacji podatkowej, Spółce został nadany następujący Numer Identyfikacji Podatkowej: NIP 526-24-99-339. W dniu 22 listopada 2000 r. został nadany numer identyfikacyjny REGON przez Główny Urząd Statystyczny w Warszawie. Krajowy Rejestr Urzędowy Podmiotów Gospodarki Narodowej przy Głównym Urzędzie Statystycznym w Warszawie nadał następujący numer REGON 016896001. W dniu 6 lipca 2007 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, zarejestrowane zostało przekształcenie Spółki w spółkę akcyjną i została ona wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem KRS 284461 jako DROP Spółka Akcyjna.

Akcjonariusze na dzień 31 grudnia 2017 r.

Akcjonariusz	Liczba akcji	% udział w strukturze akcjonariatu	% udział w liczbie głosów na Walnym Zgromadzeniu
PE-INVEST Sp. z o.o.	4 489 854	84,91%	84,91%
Pozostali	797 849	15,09%	15,09%
Razem	5 287 703	100,00%	100,00%

Struktura akcjonariatu DROP S.A.

Zarząd:

Zbigniew Chwedoruk – Prezes Zarządu DROP S.A. (do 4 lutego 2019 r.)

Rada Nadzorcza

Marek Suchowolec – Przewodniczący Rady Nadzorczej

(od 4 lutego 2019 r. - Członek Rady Nadzorczej delegowany do pełnienia czynności Członka Zarządu)

Karol Suchowolec – Wiceprzewodniczący Rady Nadzorczej

Magdalena Katner – Członek Rady Nadzorczej

Cezary Kruk – Członek Rady Nadzorczej

Maciej Matusiak – Członek Rady Nadzorczej

Główne obszary działalności Grupy Kapitałowej DROP

Głównym obszarem działalności Grupy Kapitałowej DROP był do końca 2016 r. hurtowy handel odpadami, a w szczególności hurtowy handel odpadami metali nieżelaznych. Rynek odpadów metali nieżelaznych w Polsce funkcjonuje w formie wolnorynkowej od 1989 roku. Od tego roku powstało kilka tysięcy podmiotów, których działalnością jest handel odpadami metali. W okresie ostatnich kilkunastu lat rynek podzielił się na dwa segmenty. Pierwszym z nich jest rynek detaliczny, na którym działa kilka tysięcy podmiotów oraz rynek hurtowy z kilkunastoma największymi przedsiębiorstwami, do których zalicza się Spółka. Głównym czynnikiem charakteryzującym rynek Grupy Kapitałowej DROP jest uzależnienie od koniunktury gospodarczej w kraju oraz na świecie. Największym twórcą odpadów metali nieżelaznych są przedsiębiorstwa z różnych sektorów gospodarki. Szybki wzrost gospodarczy z dobrze rozwijającym się budownictwem jest gwarantem wysokich przychodów Grupy Kapitałowej DROP. Odpady metali nieżelaznych z gospodarstw domowych stanowią jedynie kilka procent całego rynku. W 2016 r. działało w Polsce ponad 6 000 podmiotów zajmujących się recyklingiem metali.

Rynek odpadów w Polsce funkcjonuje w oparciu o ustawę z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz.21, 888, 1238), która nakłada obowiązek przygotowania planów gospodarki odpadami. Plan obejmuje pełny zakres zadań koniecznych do zapewnienia zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju w sposób zapewniający ochronę środowiska, uwzględniając obecne i przyszłe możliwości i uwarunkowania ekonomiczne oraz poziom technologii i istniejącej infrastruktury. Powstające plany gospodarki odpadami na poziomie kraju, województw, miast i gmin są głównym źródłem informacji na temat tendencji na rynku odpadów w Polsce. Założone poziomy odzysku i recyklingu odpadów pozwalają na opracowanie strategii Spółki. Swoją działalność Grupa Kapitałowa DROP koncentruje na hurtowym handlu odpadami metali nieżelaznych, opierając się na wieloletnim doświadczeniu w skupie odpadów metali nieżelaznych.

Do 31 grudnia 2016 roku Grupa Kapitałowa DROP realizowała główne przychody z recyklingu metali nieżelaznych w szczególności z recyklingu złomów miedzi, aluminium i stali nierdzewnej. Działalność operacyjną w zakresie recyklingu metali nieżelaznych Grupa Kapitałowa DROP zakończyła na początku 2017 r.

Podstawowe wielkości ekonomiczne

Wybrane dane finansowe –sprawozdanie skonsolidowane

	w tys. zł		w tys. EUR	
	2018	2017	2018	2017
Przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów	0	1 235	0	291
Zysk (strata) z działalności operacyjnej	-2 214	-2 342	-519	-552
Zysk (strata) brutto	-8 309	-2 261	-1 947	-533
Zysk (strata) netto	-9 396	-2 055	-2 202	-484
Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej	100	1 707	23	402
Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej	0	4 003	0	943
Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej	-247	-5 306	-58	-1 250
Przepływy pieniężne netto, razem	-147	404	-34	95
Aktywa, razem	3 166	10 873	736	2 607
Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania	6 224	4 535	1 447	1 087
Zobowiązania długoterminowe	17	17	4	4
Zobowiązania krótkoterminowe	6 207	4 518	1 443	1 083
Kapitał własny	-3 058	6 338	-711	1 520
Kapitał zakładowy	529	529	123	127
Liczba akcji w szt.	5 287 703	5 287 703	5 287 703	5 287 703
Zysk (strata) na jedną akcję zwykłą w zł/EUR	-1.78	-0.39	-0.42	-0.09
Rozwodniony zysk strata na jedną akcję zwykłą w zł/EUR	-1.78	-0.39	-0.42	-0.09
Rozwodniona wartość księgowa na jedną akcję w zł/EUR	-0.58	1.20	-0.13	0.29
Zadeklarowana lub wypłacona dywidenda na jedną akcję w zł/EUR	0.00	0.00	0.00	0.00

Kurs EUR/PLN

- dla danych bilansowych

- dla danych rachunku zysków i strat

2018

4.3000

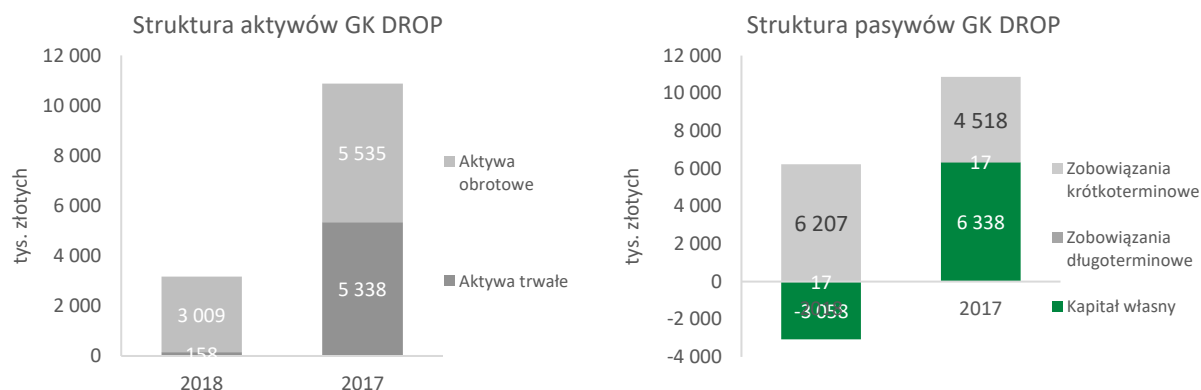
4.2669

2017

4.1709

4.2447

Wykres 1. Struktura aktywów i pasywów – sprawozdanie skonsolidowane DROP S.A.

źródło: DROP S.A.

Opis czynników i zdarzeń, w tym o nietypowym charakterze, mających znaczący wpływ na działalność emitenta i osiągnięte przez niego zyski lub poniesione straty w roku obrotowym, a także omówienie perspektyw rozwoju działalności emitenta przynajmniej w najbliższym roku obrotowym

W styczniu 2014 r. wydane zostały decyzje przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy dotyczące rozliczeń podatku VAT za poszczególne miesiące 2009-2010 r. W decyzjach Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy zakwestionował odliczenie podatku VAT na kwotę ponad 29 mln złotych ze względu na rzekome niedochowanie należytej staranności przez DROP S.A. w relacjach z dostawcami złomu. Największy wpływ na działalność DROP S.A. w 2018 r. oraz 2017 r. miały wydane decyzje przez organy podatkowe w zakresie podatku VAT.

Opis istotnych czynników ryzyka i zagrożeń, z określeniem, w jakim stopniu emitent jest na nie narażony

Ryzyko związane z decyzjami administracyjnymi

Spółki z Grupy Kapitałowej DROP narażone są na decyzje organów państwowych w zakresie odpowiednich podatków płaconych przez spółki na rzecz państwa. W DROP S.A. w latach ubiegłych trwały kontrole Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie związane z rozliczeniami podatku VAT. W styczniu 2011 roku Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wszczął kontrolę w DROP S.A. za okres od stycznia 2009 r. do listopada 2010 r. 20 stycznia 2014 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wydał decyzję, w której zakwestionował odliczenie przez DROP S.A. prawie 30 mln złotych podatku od towarów i usług za miesiące od stycznia 2009 r. do listopada 2010 r.

Postępowania toczące się przed sądem, organem właściwym dla postępowania arbitrażowego lub organem administracji publicznej

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2005 r.

19 września 2008 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wszczął w DROP S.A. postępowanie kontrolne za lata 2005-2007r. 28 września 2010 roku Dyrektor Kontroli Skarbowej w Warszawie wydał decyzję nr UKS1491/W3U1/42/27/08/140/025 kwestionującą rzeczywistość dostaw złomu do DROP Sp. z o.o. (poprzednik prawny DROP S.A.) przez przedsiębiorstwo WTÓR-MET Lech W. Kwota podatku VAT do zapłacenia wynikająca z decyzji wynosiła 361 549.35 złotych plus odsetki od zaległości podatkowych.

7 grudnia 2010 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzję Dyrektora UKS w Warszawie w uzasadnieniu stwierdzając m.in., że:

„Wskazać bowiem należy na okoliczność, iż swoistą specyfiką branży obrotu złomem jest funkcjonowanie ogromnej ilości firm, które jedynie firmują obrót tym towarem, podczas gdy źródło jego pochodzenia jest nieujawnione (co jest faktem notoryjnym).”¹

Spółka DROP S.A. zaskarżyła decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. 4 lipca 2011 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę DROP S.A. ([III SA/Wa 465/11](#)). 18 grudnia 2012 roku NSA uchylił zaskarżony wyrok i przekazał do ponownego rozpatrzenia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie ([I FSK 1694/11](#)). W uzasadnieniu Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził między innymi:

„5.5. Przystąpienie Polski z dniem 1 maja 2004 r. do Unii Europejskiej w oparciu o Traktat Akcesyjny z dnia 16 kwietnia 2003 r. spowodowało konieczność dostosowania systemu prawa podatkowego do rozwiązań wspólnotowych. W szczególności dotyczyło to podatków pośrednich, jakim jest między innymi podatek od towarów i usług.”

21 maja 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżoną decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 7 grudnia 2010 r. ([III SA/Wa 675/13](#)). W uzasadnieniu Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, że:

“W tym stanie rzeczy, wobec stwierdzenia naruszenia prawa procesowego - dotyczącego braku oceny działania Skarżącej, a także braku odniesienia się do jej argumentacji w zakresie należytej staranności w kontaktach handlowych z jej kontrahentem - które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) p.p.s.a., oraz naruszenia prawa materialnego w postaci nie uwzględnienia prounijnej wykładni przepisów art. 86 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a) oraz art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. u.p.t.u., Sąd uchylił zaskarżoną decyzję.”

28 października 2013 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie uchylił decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z 28 września 2010 r.

¹ „Rozumowania niepoprawne, lecz mające pozór poprawnych to sofizmaty (po łacinie — fallacia), czyli rozumowania zwodnicze. Od sofizmatów odróżniano paralogizmy. W wypadku sofizmu przeprowadzający rozumowanie miał być świadomy jego niepoprawności. W wypadku paralogizmu przeprowadzający rozumowanie popełniał błąd nie będąc świadomym tego. Odróżnienie to jest natury psychologicznej i etycznej, i nie ma ono znaczenia z punktu widzenia logiki.” – Trzęsicki, K., 2008, „Logika. Nauka i sztuka”

W ocenie Dyrektora Urzędu Kontroli potencjalne zobowiązanie podatkowe za 2005 rok nie uległo przedawnieniu, ponieważ rzekomo zostało wszczęte postępowanie w sprawie popełnienia przestępstwa skarbowego o czym Spółka została poinformowana w arkuszu odwoławczym od decyzji z 28 września 2010 r. z 26 października 2010 r. 3 czerwca 2014 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie ponownie wydał decyzję za 2005 r. w której zakwestionował odliczenie podatku VAT wynikające z dostaw przedsiębiorstwa WTÓR-MET Lech W. Argumentacja w decyzji z 3 czerwca 2014 r. powiela argumentację z decyzji z 28 września 2010 r.

W dniu 16 września 2014 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 3 czerwca 2014 r. W uzasadnieniu decyzji Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie stwierdził między innymi, że:

„Należy bowiem wskazać, iż wbrew stanowisku Strony, wiedza o funkcjonowaniu przestępczości zorganizowanej w obrocie złomem i wykorzystywania tej branży do tzw. „prania pieniędzy” była powszechna już w 2005 r. Organ odwoławczy stoi na stanowisku, iż organ pierwszej instancji przytoczył jedynie przykładowe artykuły znalezione w Internecie świadczące o tym, że problem istniał już w 2005 r. Warto zauważyć, że świadczy o tym szereg innych dokumentów i artykułów prasowych, np. Informacja Generalnego Inspektora Informacji Finansowej „o realizacji ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu” z marca 2006 r., a dotycząca postępowań prowadzonych w 2005 r.”

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w uzasadnieniu popełnił podstawowy błąd rozumowania. Decyzja dotyczyła 2005 r., a przywołany przez Dyrektora raport Generalnego Inspektora Informacji Finansowej opublikowany został w marcu 2006 r., czyli kilka miesięcy po dostawie towaru przez kwestionowanego dostawcę. W przywołanym raporcie odnośnie złomu stwierdzono, że:

„Wyniki prowadzonych postępowań analitycznych dot. transakcji obrotu złomem oraz surowcami wtórnymi wskazują na zjawisko tworzenia, podobnych do paliwowych, sieci podmiotów w celu przekazywania środków finansowych zakończonego wypłatą gotówki. Do typowych zjawisk należały:

- powstawanie przedsiębiorstw symulujących, których jedynym zadaniem jest zarejestrowanie działalności i otworzenie rachunku w jednym lub kilku bankach,
- osiąganie natychmiast po uruchomieniu firmy wysokich obrotów, przy bardzo niskich dochodach,
- krótki czas funkcjonowania ww. podmiotów,
- rekrutowanie właścicieli ww. podmiotów spośród ludzi o niskich dochodach lub bezrobotnych,
- wypłacanie środków natychmiast po ich wpłynięciu do banku,

Zasady działania podobne jak w przypadku podmiotów ze spraw paliwowych. Rachunki spełniają rolę rachunków rozdzielczych/docelowych, figuranci – poprzez wypłatę gotówki – stanowią element kończący transfer środków. W 2005 r. GIIF skierował do Prokuratury 19 zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy w sprawach złomowych.”

Z informacji z marca 2006 r. wynika jedynie, że Generalny Inspektor Informacji Finansowej skierował 19 zawiadomień do prokuratury. W tym miejscu warto zaznaczyć, że w 2005 r. działało w Polsce prawdopodobnie ponad 6 000 podmiotów dokonujących obrotu złomem, więc zawiadomienie dotyczyło 0.3% funkcjonujących przedsiębiorstw.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowieniem z 3 marca 2015 r. odrzucił złożoną przez Spółkę skargę, „jako wniesioną w jednodniowy m uchybieniem terminu”. Spółka złożyła wniosek do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o przywrócenie terminu do wniesienia skargi w sprawie za 2005 r. W dniu 21 stycznia 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił odmówić przywrócenia terminu do wniesienia skargi (III SA/Wa

3826/14). Spółka wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego. W dniu 25 maja 2016 r. Naczelny Sąd Administracyjny wydał postanowienie, w którym oddalił zażalenie Spółki ([I FZ 88/16](#)). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w związku wnioskiem Spółki postanowieniem z 14 kwietnia 2017 r. postanowił wstrzymać wykonanie decyzji za 2005 r.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2006 r.

19 września 2008 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wszczął postępowanie kontrolne za lata 2005-2007 r. 28 sierpnia 2012 roku Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wydał decyzję za 2006 rok, w której zakwestionował dostawę towaru od pięciu dostawców. Na podstawie art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a) ustawy o podatku od towarów i usług Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie zakwestionował tym samym odliczenie podatku od towarów i usług na kwotę 1 733 806.31 złotych. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej zarzucił, że Spółka nie dochowała należytej staranności. Spółka złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

24 września 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżoną przez Spółkę decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, określającej zobowiązanie podatkowe Spółki za rok 2006 w podatku od towarów i usług ("VAT") w wysokości 1 733 806 zł plus odsetki od zaległości podatkowych ([III SA/Wa 492/13](#)). Sąd w uzasadnieniu między innymi stwierdził, że:

"raz jeszcze należy odwołać się do stanowiska TSUE, wedle którego organy nie mogą generalnie wymagać, by podatnik badał, czy wystawca faktury jest podatnikiem, czy wywiązuje się obowiązku składania deklaracji i zapłaty podatku VAT. Dopiero, gdy zaistnieją obiektywne przesłanki, by podejrzewać nieprawidłowości lub naruszenie prawa, przeznaczone przedsiębiorca powinien zasięgnąć informacji na temat podmiotu, u którego zamierza nabyć towaru lub usługi. Dyrektor Izby Skarbowej dowodził, że działalność Spółki na rynku obciążonym dużym ryzykiem występowania przestępstw podatkowych, wyczerpuje przesłanki działania w okolicznościach wspomnianych "podejrzeń". Nasuwa się jednak pytanie, czy owa świadomość, która dziś ma charakter powszechny, co do tego, że obrót złomem narażony jest na nadużycia i oszustwa ze strony kontrahentów, była równie silna w 2006 roku. Dopiero w chwili obecnej, z perspektywy czasu jest wiadomym, że rynek ten jest szczególnie narażony na występowanie "szarej strefy". W takiej sytuacji – jak wskazał TSUE - wymagana jest szczególna staranność nie tylko ze strony podatników uczestniczących w takim obrocie, ale także organów podatkowych. Znamiennym jest że organy kontrolne i podatkowe, których obowiązkiem jest dokonywanie niezbędnych kontroli celem wykrycia nieprawidłowości i naruszeń w podatku VAT i które posiadają wszelkie narzędzia, aby sprawnie i efektywnie wykonywać powierzone im zadania, nieprawidłowości u kontrahentów Drop stwierdziły dopiero po latach, wydając decyzje podatkowe w latach 2010-2012."

W dniu 21 stycznia 2015 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie po ponad sześciu latach od wszczęcia kontroli wydał ponownie decyzję za 2006 r. Spółka odwołała się od decyzji za 2006 r. W związku z tym, że decyzja do Spółki dostarczona została z opóźnieniem, Spółka złożyła wniosek o przywrócenie terminu. W dniu 12 lipca 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki w przedmiocie przywrócenia terminu do wniesienia odwołania ([III SA/Wa 2065/15](#)). W dniu 12 lipca 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki w przedmiocie stwierdzenia uchybienia terminowi do wniesienia odwołania ([III SA/Wa 2064/15](#)). Spółka złożyła na powyższe wyroki skargi kasacyjne do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Spłata zobowiązania zawieszona została do czasu rozstrzygnięcia spraw przez sąd administracyjny.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w związku z wnioskiem Spółki postanowieniem z 13 grudnia 2016 r. postanowił wstrzymać wykonanie decyzji za 2006 r.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2007 r.

19 września 2008 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wszczął postępowanie kontrolne za lata 2005-2007 r. 26 lutego 2015 r. (po ponad sześciu latach od wszczęcia postępowania kontrolnego) Dyrektor Urzędu Kontroli

Skarbowej w Warszawie wydał decyzję za styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, październik, listopad i grudzień 2007 r., w której zakwestionował dostawę towaru od ośmiu dostawców. Na podstawie art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a) ustawy o podatku od towarów i usług Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie zakwestionował tym samym odliczenie podatku od towarów i usług na kwotę 6 624 886. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej zarzucił, że Spółka jakoby nie dochowała należytej staranności. Spółka złożyła odwołanie do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. W dniu 10 czerwca 2015 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał w mocy decyzję z 26 lutego 2015 r. W uzasadnieniu decyzji Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie stwierdził między innymi:

„zdaniem Dyrektora Izby Skarbowej stwierdzić należy, że organ kontroli skarbowej zebrał obszerny i wystarczający materiał dowodowy, z którego treści w sposób jednoznaczny, niewątpliwy i dobitny wynika, iż w sprawie transakcji dokonywanych na rzecz Skarżącej przez ww. ośmiu kontrahentów zaistniał przypadek firmantwa, rozumianego w taki sposób, że faktury VAT wystawione przez wskazane na nich podmioty (firmantów) dotyczą w istocie rzeczywistego obrotu złomem, jednakże dokonanego na rzecz Skarżącej przez innych dostawców ukrywających się pod każdym z ośmiu wskazanych firmantów. Zatem w oparciu o zgromadzone dowody Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej słusznie zakwestionował prawo Spółki do odliczania podatku naliczonego w odniesieniu do transakcji sprzedaży/zakupu złomu, udokumentowanych przedmiotowymi fakturami VAT, gdyż nie odzwierciedlały one rzeczywistych zdarzeń gospodarczych w tym znaczeniu, że wystawcy zakwestionowanych faktur nie byli faktycznymi dostawcami towarów w nich wyszczególnionych.”

Powyższe stwierdzenie jest sprzeczne z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a w szczególności z wyrokiem z 22 października 2015 r. w sprawie [C-277/14 PPUH Stehcemp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek](#) przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi (wyrok omówiono poniżej).

Z treści uzasadnienia powyższego wynika jednoznacznie, że decyzja Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie podjęta została wbrew prawu obowiązującemu w krajach należących do Unii Europejskiej. Spółka złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Spółka wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o wstrzymanie decyzji za 2007 r. W dniu 16 września 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowił wstrzymać wykonanie decyzji. W dniu 28 października 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił zawiesić postępowanie sądowe ([III SA/Wa 2212/15](#)) w związku z tym, że

„w przedmiotowej sprawie zaistniała przesłanka z art. 125 § 1 P.p.s.a., gdyż wskazany we wniosku przepis tj. art. 70 § 6 pkt 1 O.p., którego zgodność z Konstytucją RP poddana została kontroli Trybunału Konstytucyjnego, stanowił podstawę prawną wydanej w niniejszej sprawie decyzji. W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie art. 125 § 1 pkt 1 P.p.s.a., zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie do czasu zakończenia postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie o sygn. akt. K 31/14”

W dniu 17 października 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 10 czerwca 2015 r. ([III SA/Wa 2212/15](#)). Spółka wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego po otrzymaniu pisemnego uzasadnienia wyroku.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2009 i 2010 r.

12 stycznia 2011 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wszczął postępowanie kontrolne w DROP S.A. za poszczególne miesiące 2009 i 2010 r.

12 czerwca 2013 r. Urząd Kontroli Skarbowej sporządził protokół z kontroli w DROP S.A. za poszczególne miesiące 2009 i 2010 r. W dniu 20 stycznia 2014 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wydał decyzję w której orzekł kwotę zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za czerwiec 2010 r. w wysokości 2.347.732 złotych w związku z zarzucanym niedochowaniem należytej staranności w transakcjach z dostawcami. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy orzekł także kwotę zobowiązania

podatkowego w podatku od towarów i usług za miesiące od lutego 2009 do maja 2010 oraz od lipca 2010 do listopada 2010 r. w wysokości 27.545.469 złotych w związku z zarzucanym niedochowaniem należytej staranności w transakcjach z dostawcami w tym okresie. W ocenie Spółki zarzuty niedochowania należytej staranności przez DROP S.A. w kontaktach z 31 dostawcami (lista kwestionowanych dostawców -raport bieżący 1/2014/3K) złomu w latach 2009 -2010 są bezpodstawne, ponieważ relacje handlowe (procedury przyjęcia towaru, płatności) z kwestionowanymi 31 dostawcami były takie same, jak w przypadku kilkuset innych (niekwestionowanych) dostawców z tego okresu. Pracownicy Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy prowadząc kontrole w DROP S.A. przez ponad 3 lata nie przeprowadzili podstawowego dowodu, czyli nie sprawdzili, czy transakcje z kwestionowanymi dostawcami "odbiegały od okoliczności lub warunków zwykle występujących w obrocie tymi towarami, w szczególności jeżeli cena za dostarczone podatnikowi towary była bez uzasadnienia ekonomicznego niższa od ich wartości rynkowej". Ceny nabycia towaru od 31 kwestionowanych przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy dostawców były takie same, jak ceny nabycia towaru od kilkuset dostawców niekwestionowanych.

Spółka złożyła odwołanie od decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. 7 lipca Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z 20 stycznia 2014 r. 22 sierpnia 2014 r. Spółka złożyła skargi na decyzje Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

W dniu 26 marca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 r. wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji w sprawie ze skargi Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 7 lipca 2014 r. w przedmiocie podatku od towarów i usług za czerwiec 2010 r. postanowił wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji ([III SA/Wa 2937/14 - Postanowienie WSA w Warszawie](#)).

W dniu 16 czerwca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2015 r. wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji w sprawie ze skargi Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 7 lipca 2014 r. w przedmiocie podatku od towarów i usług za miesiące od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca do listopada 2010 r. postanowił wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji ([III SA/Wa 3010/2014 – Postanowienie WSA w Warszawie](#)).

W dniu 19 maja 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Izby Skarbowej w Warszawie z 7 lipca 2014 r. dotyczącą czerwca 2010 r. - kwota kwestionowanego podatku VAT: 2 347 732 złotych ([III SA/Wa 2937/14](#)). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nie uwzględnił w wyroku dowodów korzystnych dla Spółki. Spółka w dniu 14 sierpnia 2015 r. złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 9 grudnia 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Izby Skarbowej w Warszawie z 7 lipca 2014 r. dotyczącą podatku VAT za miesiące od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca 2010 r. do listopada 2010 r. - kwota kwestionowanego podatku VAT: 27.545.469 złotych ([III SA/Wa 3010/14](#)). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nie uwzględnił w wyroku dowodów korzystnych dla Spółki. Spółka złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 28 września 2017 r. Naczelny Sąd Administracyjny uchylił zaskarżony przez Spółkę wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 19 maja 2015 roku w sprawie zobowiązań podatkowych Spółki za czerwiec 2010 roku w podatku od towarów i usług w wysokości 2 347 732 zł plus odsetki oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 9 grudnia 2015 roku w sprawie zobowiązań podatkowych Spółki za poszczególne miesiące 2009 i 2010 roku w podatku od towarów i usług w wysokości 27 545 469 zł plus odsetki ([I FSK 2005/15](#), [I FSK 933/16](#)). Naczelny Sąd Administracyjny przekazał sprawy do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie.

W dniu 21 lutego 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie za czerwiec 2010 r. ([III SA/Wa 4058/17](#)). Spółka złożyła ponownie skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 14 maja 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie za okres od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca do listopada 2010 r. (III SA/Wa 4185/17). Spółka złożyła ponownie skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 13 marca 2019 r. Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Spółki od wyroku z dnia 21 lutego 2018 r. (I FSK 2301/18).

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2011 r. w spółce zależnej

W dniu 10 listopada 2011 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów wszczął kontrolę podatkową w DROP Sp. z o.o. W dniu 28 października 2016 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa – Ursynów wydał decyzję, w której zakwestionował odliczenie zapłaconego podatku VAT (2 271 134 złotych) od trzech dostawców w okresie styczeń-marzec 2011 r. Dwóch kwestionowanych dostawców dostarczało towar do DROP S.A. w 2010 r. Dostawy tychże dwóch dostawców nie zostały zakwestionowane przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy w decyzji z 20 stycznia 2014 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów zakwestionował fakty dotyczące działań organów podatkowych w 2010 r. (wielokrotne przesłuchania kwestionowanego dostawcy przez organy podatkowe w tym pracowników Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy). W uzasadnieniu decyzji z 28 października 2016 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa – Ursynów stwierdził także między innymi:

„W zakresie dochowania należytej staranności przez Spółkę podkreślenia wymaga, że DROP Sp. z o.o. prowadzi działalność w zakresie obrotu złomem, czyli branży, w której funkcjonuje bardzo dużo firm jedynie firmujących obrót złomem, gdy rzeczywiste źródło pochodzenia towaru jest inne. Spółka winna mieć zatem świadomość, że przy tego rodzaju działalności skorzystanie z prawa do odliczenia podatku naliczonego wymaga zachowania szczególnej ostrożności przy doborze kontrahentów i wnikliwego sprawdzenia rzetelności źródła dostawy towaru.”

oraz

„Wskazać należy, że ryzyko doboru kontrahentów zawsze ponosi podmiot prowadzący działalność gospodarczą, który powinien podjąć wszelkie niezbędne działania w celu wyeliminowania niebezpieczeństwa uczestniczenia w transakcjach z kontrahentami nieuczciwymi.”

Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów w celu zakwestionowania możliwości odliczenia zapłaconego podatku VAT posłużył się błędem logicznym uogólnienia, który następująco został zdefiniowany już w połowie XIX wieku: „wzięto tu błędnie niepewną oznakę czy też niepewne dane za pewne; i wyprowadzono konkluzję ze skutku o jednej z jego możliwych przyczyn, podczas gdy są inne przyczyny, które by w równej mierze były zdolne ten skutek wywołać” (Mill, J.S., 1962, „System logiki dedukcyjnej i indukcyjnej” tom II, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, s. 396). Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów zarzuca spółce zależnej niedochowanie należytej staranności, ponieważ spółka zależna nie żądała od dostawców złomu przedstawienia pozwoleń na zbiórkę i transport odpadów. W związku z powyższym należy wskazać, że w czasie trzech przesłuchań jednego z kontrahentów przez organy podatkowe w 2010 r. i na początku stycznia 2011 r. nie padło pytanie o pozwolenia na zbieranie lub transport odpadów. Powyższy fakt w oczywisty sposób obala tezę postawioną przez organ podatkowy w październiku 2016 r. o powszechnej wiedzy dotyczącej nadużyć w obrocie złomem i w związku z tym kontroli pozwoleń na zbieranie i transport odpadów. Wszyscy trzech kwestionowani dostawcy dostarczali złom, także do wielu innych firm funkcjonujących w Polsce, w tym do spółek zależnych międzynarodowych koncernów. Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów całkowicie pominął fakt funkcjonowania kwestionowanych dostawców przed kontrolowanym okresem. Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów nie odniósł się także do faktu, że dwóch kwestionowanych dostawców dostarczało złom wiele miesięcy po wprowadzeniu mechanizmu odwrotnego obciążenia w dniu 1 kwietnia 2011 r..

Spółka zależna złożyła odwołanie od decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał w mocy wydane decyzje. Spółka złożyła skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

W dniu 29 stycznia 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżone decyzje Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów oraz Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. W uzasadnieniu wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził między innymi:

„Niewątpliwie nie można nałożyć na podatników generalnego obowiązku szerokiej weryfikacji informacji otrzymywanych od kontrahentów, w tym informacji zawartych w dokumentach założycielskich lub w dokumentach podatkowych. Nie można bowiem pominąć faktu, że nadrzędnym celem przedsiębiorcy jest prowadzenie działalności gospodarczej, a nie weryfikacja dokumentacji kontrahentów polegająca np. w wizycie w organie podatkowym właściwym dla kontrahenta, żądanie okazania przepływów finansowych na rachunku bankowym, przeprowadzanie wywiadu gospodarczego itp.

Zadanie stworzenia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego spoczywa przede wszystkim na organach państwa, a nie na podatnikach. Można wymagać od podatnika pewnych działań podstawowych jak sprawdzenie statutu podatkowego kontrahenta poprzez okazanie dokumentów rejestracyjnych na potrzeby podatku od towarów i usług, ustalenia czy kontrahent jest właściwie zarejestrowanym przedsiębiorcą. Natomiast, aby wymagać od przedsiębiorcy (podatnika) podjęcia działań zasadniczo angażujących duże środki i czas, jak szerokie działania weryfikujące kontrahentów, to należy wykazać, że na podstawie obiektywnych przesłanek przedsiębiorca powinien podjąć wątpliwości co do rzetelności kontrahenta. Nie można bowiem zapominać, że każda transakcja gospodarcza opiera się na zaufaniu (rękojmi dobrej wiary). Działania kontrolne podjęte w stosunku do kontrahenta budzą również po jego stronie nieufność, a trudno budować relacje gospodarcze na nieufności.

Reasumując, można stawiać przed podatnikiem wyższe wymagania w zakresie weryfikacji kontrahentów, ale muszą one mieć charakter racjonalny i pod warunkiem, że podatnik może na podstawie obiektywnie istniejących przesłanek powziąć wątpliwości co do rzetelności kontrahenta.”

Decyzje zabezpieczające potencjalne zaległości podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług

20 października 2010 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. kwotę 2 223 739 złotych na przybliżone zobowiązania podatkowe DROP S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za miesiąc maj 2010 r.

26 listopada 2010 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej na wniosek Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. kwotę 3 661 643 złotych (2 447 667 należność główna + 1 183 976 odsetki) na przybliżone zobowiązania podatkowe DROP S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za 2006 r.

7 grudnia 2010 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej na wniosek Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. kwotę 6 178 581 złotych (4 365 914 należność główna + 1 812 667 odsetki) na przybliżone zobowiązania podatkowe DROP S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za 2007 r.

28 grudnia 2010 r. DROP S.A. otrzymała zawiadomienie o zajęciu zabezpieczającym prawa majątkowego stanowiącego wierzytelność z rachunku bankowego DROP S.A.. Zawiadomienie dotyczyło postanowienia z 20 października 2010 r. dotyczącego maja 2010 (2 223 739 zł) i roku 2007 (6 178 581 zł).

21 stycznia 2011 r. DROP S.A. otrzymała zawiadomienie o zajęciu zabezpieczającym prawa majątkowego stanowiącego wierzytelność z rachunku bankowego DROP S.A.. Zawiadomienie dotyczyło kwestionowanych faktur za 2006 r.

31 stycznia 2011 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. kwotę 4 430 573 złotych na przybliżone zobowiązania podatkowe DROP S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za miesiąc grudzień 2009 r.

31 marca 2011 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej postanowił zabezpieczyć na majątku Spółki kwotę 9 503 618 złotych na przybliżone zobowiązania podatkowe Spółki z tytułu podatku od towarów i usług za luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad 2009 r. oraz styczeń, luty, marzec, kwiecień i sierpień 2010 r.

Do wszystkich decyzji zabezpieczających potencjalne zaległości podatkowe z tytułu VAT wydanych przez Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie spółka DROP S.A. złożyła odwołania do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał w mocy wszystkie decyzje zabezpieczające Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie. W związku z tym spółka złożyła na wszystkie utrzymane decyzje skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

25 stycznia 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie i decyzję Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie za maj 2010 ([III SA/Wa 1369/11](#)). W uzasadnieniu Sąd stwierdził między innymi, że:

„Należy podkreślić, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie stanowi podstawy do stwierdzenia, że Skarżąca posiada zaległości podatkowe, jak również, że zagrożone jest zaspokojenie potencjalnych należności podatkowych wynikających z innych postępowań prowadzonych przez organy podatkowe.”

13 marca 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie i decyzję Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie za 2006 ([III SA/Wa 1312/11](#)) i 2007 ([III SA/Wa 1311/11](#)). W uzasadnieniu wyroku III SA/Wa 1312/11 Sąd stwierdził między innymi, że:

„Sąd w świetle powyższych stwierdzeń uznaje, że w rozpoznawanej sprawie organy podatkowe obu instancji nie podjęły niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy, nie zebrały w sposób wystarczający materiału dowodowego.”

11 czerwca 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie za 2009 i 2010 rok ([III SA/Wa 2531/11](#)). W uzasadnieniu wyroku Sąd stwierdził między innymi:

„Brak oceny przesłanki istnienia uzasadnionej obawy, że zobowiązanie podatkowe nie zostanie wykonane w odniesieniu do sytuacji finansowej Skarżącej czyni zasadnym również zarzut naruszenia zasady prowadzenia postępowania podatkowego w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych (art. 121 § 1 Ordynacji podatkowej).”

30 października 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie i decyzję Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie za grudzień 2009 ([III SA/Wa 66/12](#)). W uzasadnieniu Sąd stwierdził między innymi, że:

“Dokonując zabezpieczenia organ powinien także starannie rozważyć, czym - w kontekście panujących na rynku gospodarczym warunków - skutkować może pozbawienie podatnika możliwości dysponowania określonym majątkiem, zwykle do czasu zakończenia postępowania podatkowego. O ile podatnik jest podmiotem funkcjonującym w obrocie gospodarczym bez szczególnych zakłóceń, regulującym swoje zobowiązania, prawdopodobieństwo obawy o przyszłe

wykonanie zobowiązania podatkowego powinno być analizowane także w kontekście możliwości przyszłego uregulowania ewentualnych zaległości podatkowych w ramach standardowego działania takiego podatnika.”

Pięć wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie uchylających decyzje zabezpieczające z przełomu 2010 i 2011 roku jednoznacznie wskazują, że zarówno Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie jak i Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie wydali decyzje z naruszeniem prawa (organy podatkowe nie złożyły skarg kasacyjnych do Naczelnego Sądu Administracyjnego).

21 czerwca 2013 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy w związku ze sporządzeniem protokołów kontroli podatkowych złożył wniosek o zabezpieczenie na majątku DROP S.A. „przewidywanych kwot zobowiązań podatkowych” z tytułu podatku VAT w łącznej wysokości 75 123 086 złotych. Wniosek Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy obejmował 3 strony.

4 lipca 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt 2 i 3, art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt 2 oraz 207 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. 90 759 359,00 złotych na potencjalne zaległości podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług za okres 02-12/2009 oraz 01-11/2010 r. wraz z odsetkami za zwłokę.

5 sierpnia 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie (w arkuszu odwoławczym) wnioskował do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie o uchylenie wydanej 4 lipca 2013 r. decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. W uzasadnieniu Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie stwierdził:

„Naczelnik tut. Urzędu, celem realizacji zasady zaufania do organów podatkowych przejawiającej się w obiektywnej trosce o zapewnienie wszystkim podmiotom konstytucyjnej gwarancji równości wobec prawa, wnosi jak w pkt 5.”

W pkt. 5 Naczelnik wnioskował do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie o uchylenie decyzji.

29 listopada 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie złożył wniosek do Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy o informację na temat stanu postępowania kontrolnego w DROP S.A.

5 grudnia 2013 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy poinformował Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie, że w związku z niedochowaniem przez DROP S.A. należytej staranności potencjalne zaległości podatkowe DROP S.A. z tytułu VAT za lata 2009 – 2010 wynoszą 29 830 200,48 złotych.

7 stycznia 2014 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie postanowił utrzymać decyzję zabezpieczającą Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie z 4 lipca 2013 r. na 90,7 mln złotych, pomimo wniosku Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie o uchylenie decyzji.

10 stycznia 2014 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie złożył wniosek do banku Pekao S.A. o zabezpieczeniu na wszystkich rachunkach prowadzonych na rzecz DROP S.A. 90,7 mln złotych mimo posiadanej wiedzy, że potencjalne zaległości DROP S.A. z tytułu VAT zgodnie z informacją Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z 5 grudnia wynoszą poniżej 30 mln złotych.

11 marca 2014 r. Spółka otrzymała decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, mocą której organ umorzył wznowione postępowanie w przedmiocie zabezpieczenia na majątku DROP S.A. przybliżonej kwoty zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za okres od lutego 2009 r. do listopada 2010 r., wraz z należnymi odsetkami, w łącznej wysokości 90.759.359,00 złotych, z uwagi na wygaśnięcie z mocy prawa (wydanie decyzji 20 stycznia 2014 r. przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy) decyzji zabezpieczeniowej Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie z dnia 4 lipca 2013 r. (komunikat bieżący 29/2013).

17 marca 2014 r. Naczelnik II Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie działając na podstawie art. 42 § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.) w celu zabezpieczenia potencjalnych

zobowiązań wobec budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług wynikających z decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2014 r. ustanowił zastawy skarbowe na udziałach DROP Finance Sp. z o.o. oraz DROP Sp. z o.o. Zastaw skarbowy wygasa lub podlega wykreśleniu z Rejestru Zastawów Skarbowych w przypadku zaistnienia przesłanek określonych w art. 42 § 5 i art. 42a ustawy Ordynacja podatkowa.

Instrukcja Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy dotycząca kontroli podatników zajmujących się obrotem złomem

Pod koniec 2009 roku prawdopodobnie pracownicy Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy bez wiedzy i danych statystycznych o branży recyklingu przygotowali dokument „Program kontroli koordynowanej. Kontrola podatników dokonujących obrotu złomem. Warszawa/Bydgoszcz styczeń 2010” („Instrukcja”). W styczniu 2010 roku (data na Instrukcji: 08.01.2010) dokument został zatwierdzony przez Zastępcę Dyrektora Departamentu Kontroli Skarbowej w Ministerstwie Finansów (treść instrukcji – komunikat bieżący [19/2013](#)). Instrukcja rozesłana została do 16 urzędów kontroli skarbowej w Polsce. Koordynatorem realizacji kontroli zgodnie z Instrukcją został Naczelnik Wydziału Kontroli Podatkowej w Urzędzie Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy.

Na stronie 21 Instrukcji w założeniach organizacyjnych między innymi wskazano:

„W kontroli uczestniczy 16 urzędów kontroli skarbowej, przy czym punktem wyjścia są urzędy kontroli skarbowej właściwe dla siedzib beneficjentów wskazanych na str. 9 i 10 niniejszego programu, tj.:

Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy,

Urząd Kontroli Skarbowej w Katowicach,

Urząd Kontroli Skarbowej w Krakowie,

Urząd Kontroli Skarbowej w Poznaniu,

Urząd Kontroli Skarbowej w Warszawie (realizuje Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy).”

Na przełomie 2009 i 2010 roku autorzy Instrukcji wskazali, że DROP S.A. będzie kontrolowany przez Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy. Kontrolę w DROP S.A. Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wszczął dopiero 12 stycznia 2011 roku (rok po podpisaniu Instrukcji w Ministerstwie Finansów).

Instrukcja zawierała zasady gromadzenia materiału dowodowego, które powinny budzić obawy każdego obywatela państwa demokratycznego:

„Trzeba wziąć pod uwagę, iż tylko wielokrotne przesłuchania tych samych osób, zadawanie szczegółowych i w istocie tych samych, choć odmiennie sformułowanych pytań oraz przesłuchania różnych osób mogą doprowadzić do ujawnienia prawdy lub znalezienia podstaw do zweryfikowania wiarygodności świadka.

Gromadzenie kompletnego materiału dowodowego. Każdy kolejny dowód potwierdzający stanowisko kontrolujących jest zawsze pożądany i należy go przeprowadzić.”

W podsumowaniu jednej z opinii prawnych dotyczącej zgodności z prawem dokumentu Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy autorzy opinii stwierdzili:

“Stworzony przez Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy Program kontroli koordynowanej stanowi jaskrawy przykład rażących naruszeń elementarnych zasad obowiązujących w polskim systemie prawa podatkowego. W samych założeniach Programu organ nie ukrywa negatywnego stosunku do podmiotów trudniących się obrotem złomem, a także nie pozostawia wątpliwości co do braku jakiegokolwiek obiektywizmu w niniejszej sprawie. Biorąc pod uwagę fakt, że przedmiotowy dokument będzie miał bezpośredni wpływ na prowadzone postępowania kontrolne, albowiem w samym tytule oraz założeniach zawiera stwierdzenie, iż ma stać się

modelowym podręcznikiem kontroli podatników dokonujących obrotu złomem, można z dużym prawdopodobieństwem stwierdzić, że zawarte w nim naruszenia obowiązujących przepisów prawa zostaną transponowane do prowadzonych na jego podstawie postępowań kontrolnych.

W demokratycznym państwie prawa wydaje się nieprawdopodobne, aby organ kontroli skarbowej przeprowadzał kontrolę na podstawie dokumentu, zawierającego a priori przyjęty wynik kontroli, oczywiście negatywny dla podatnika. Program kontroli skarbowej powinien zawierać ogólne wytyczne, dotyczące prowadzonych postępowań, jednak niewyobrażalnym jest, by zawierał gotowe tezy i rozstrzygnięcia, pod których kątem prowadzone ma być postępowanie. Prowadzi to nie tylko do naruszenia obowiązujących na gruncie polskiego prawa podatkowego zasad postępowania, ale podważa istnienie demokratycznego porządku prawa.”

Kontrole podatkowe realizowane przez Urząd Kontroli Skarbowej w Warszawie i Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy w DROP S.A. prowadzone były zgodnie z wyżej wymienioną Instrukcją. Pracownicy Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy przeprowadzali tylko dowody potwierdzające tezę, że pracownicy Spółki nie dochowali należytej staranności w kontaktach z dostawcami. Prawie wszystkie wnioski Spółki o przeprowadzenie dowodów były odrzucane, w szczególności wnioski dotyczące ustalenia standardów działalności branży recyklingu metali nieżelaznych w 2009 i 2010 r. Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy mógł stworzyć taki standard, ponieważ kontrolował kilka innych dużych podmiotów z branży recyklingu metali nieżelaznych.

Powyższą tezę potwierdza dokument Departamentu Kontroli Skarbowej Ministerstwa Finansów „Zadania urzędów kontroli skarbowej na rok 2011”. Na stronie 14 powyższego dokumentu znalazło się następujące zalecenie dla pracowników kontroli skarbowej:

„Do kontroli należy typować podmioty działające nie dłużej niż kilka miesięcy, aby na wczesnym etapie przestępczej działalności wyeliminować źródło fikcyjnych faktur, uniemożliwić kontynuowanie procederu i zebrać materiał dowodowy pozwalający na zakwestionowanie transakcji u beneficjentów nieuprawnionych korzyści. Przed wszczęciem kontroli, wskazana jest współpraca z urzędami skarbowymi, które w toku czynności sprawdzających mogą uzyskać rejestry sprzedaży i zakupów, których analiza pozwoli na potwierdzenie zasadności uruchomienia kontroli, a także może dostarczyć wystarczających przesłanek dla przeprowadzenia działań w trybie przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa i uzyskania zgody prokuratora na przeszukania. Należy liczyć się z tym, że kontrole te nie przyniosą bezpośredniego skutku finansowego, w postaci wpłaty (bark majątku), jednakże zebrane dowody winny posłużyć do zakwestionowania transakcji u beneficjentów, u których już istnieje możliwość ściągnięcia należności.”

Z przytoczonego fragmentu dokumentu jednoznacznie wynika, że działania pracowników kontroli skarbowej miały się skupiać na zakwestionowaniu dostaw (odliczenia podatku VAT) u podatnika posiadającego środki finansowe. Zgromadzona dokumentacja podczas kontroli w DROP S.A. nie pozostawia wątpliwości, że zalecenie Departamentu Kontroli Skarbowej w Ministerstwie Finansów było ściśle przestrzegane z pogwałceniem podstawowych praw zawartych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – ordynacja podatkowa takich jak:

Art. 120.

Organy podatkowe działają na podstawie przepisów prawa.

Art. 121. § 1.

Postępowanie podatkowe powinno być prowadzone w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych.

Art. 122.

W toku postępowania organy podatkowe podejmują wszelkie niezbędne działania w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy w postępowaniu podatkowym.

W przypadku kontroli w DROP S.A. urzędy kontroli skarbowej podejmowały tylko takie działania, które służyły wydaniu niekorzystnych decyzji dla Spółki. Organy podatkowe odrzuciły wszystkie wnioski dowodowe, które miały służyć dokładnemu wyjaśnieniu stanu faktycznego (przykład: organy podatkowe odrzuciły wszystkie wnioski o przesłuchanie lub dołączenie przesłuchań z innych kontroli pracowników innych podmiotów do których również dostarczali kwestionowani w DROP S.A. kontrahenci).

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 22 października 2015 r. w sprawie C-277/14

W dniu 22 października 2015 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej („TSUE”) wydał wyrok w sprawie [C-277/14 w postępowaniu PPUH Stehcemp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek](#) przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi. Według opublikowanego wyroku:

„17 W 2004 r. PPUH Stehcemp przeprowadziła szereg transakcji nabycia oleju napędowego, który wykorzystwała w ramach swojej działalności gospodarczej. Faktury dotyczące nabycia paliwa zostały wystawione przez Finnet sp. z o.o. (zwaną dalej „Finnetem”). PPUH Stehcemp dokonała odliczenia naliczonego podatku VAT z tytułu nabycia paliwa.

18 W wyniku kontroli podatkowej decyzją z dnia 5 kwietnia 2012 r. organ podatkowy odmówił jej prawa do odliczenia tego podatku VAT na tej podstawie, że faktury dotyczące nabycia paliwa zostały wystawione przez podmiot nieistniejący.

19 Decyzją z dnia 29 maja 2012 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi utrzymał powyższą decyzję w mocy na tej podstawie, że w świetle kryteriów określonych w rozporządzeniu z dnia 27 kwietnia 2004 r. należało uznać Finnet za podmiot nieistniejący, który nie mógł dokonać dostaw towarów. Ustalenie dotyczące nieistnienia spółki Finnet zostało oparte na szeregu okoliczności, w szczególności na fakcie, że nie była ona zarejestrowana do celów podatku VAT, nie składała deklaracji podatkowych i nie płaciła podatków. Ponadto spółka ta nie ogłaszała rocznych sprawozdań finansowych i nie posiadała koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Nieruchomość wskazana w rejestrze handlowym jako siedziba spółki była zdewastowana w stopniu uniemożliwiającym prowadzenie tam jakiegokolwiek działalności gospodarczej. Wreszcie wszelkie próby skontaktowania się ze spółką Finnet bądź osobą wpisaną do rejestru jako jej prezes okazały się bezskuteczne.

20 PPUH Stehcemp wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi z dnia 29 maja 2012 r. Skarga ta została oddalona na tej podstawie, że spółka Finnet była podmiotem nieistniejącym w momencie dokonywania transakcji będących przedmiotem postępowania głównego, a PPUH Stehcemp nie wykazała dochowania należytej staranności, bowiem nie upewniła się, czy transakcje te nie wiążą się z popełnieniem przestępstwa.

21 PPUH Stehcemp wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w której postawiła zarzut naruszenia art. 86 ust. 1 i art. 86 ust. 2 pkt 1 lit. a) ustawy o VAT w związku z art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy.”

Z powyższego wynika, że właściwy dla PPUH Stehcemp Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z 23 października 2012 r. odrzucił skargę (I SA/Łd 910/12). Naczelny Sąd Administracyjny rozpatrujący skargę kasacyjną PPUH Stehcemp 6 marca 2014 r. wystąpił do TSUE z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

1) Czy art. 2 pkt 1, art. 4 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 i 2 Szóstej Dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (1) (dalej: Szósta dyrektywa) należy interpretować w ten sposób, że czynność, dokonywana w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym, w której ani podatnik,

ani organy podatkowe nie są w stanie ustalić tożsamości rzeczywistego dostawcy towaru, jest dostawą towarów?

2) W razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze, czy art. 17 ust. 2 lit. a), art. 18 ust. 1 lit. a) oraz art. 22 ust. 3 Szóstej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, na których podstawie, w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym, podatek nie może być odliczony przez podatnika z uwagi na to, że faktura została wystawiona przez podmiot, który nie był rzeczywistym dostawcą towaru i nie ma możliwości ustalenia tożsamości rzeczywistego dostawcy towaru oraz zobowiązania go do zapłaty podatku, bądź określenia osoby zobowiązanej za wystawienie faktury na podstawie art. 21 ust. 1 lit. c) Szóstej dyrektywy?

TSUE w wydanym w dniu 22 października 2015 r. wyroku stwierdził między innymi, co następuje:

„49 Natomiast jeżeli określone w szóstej dyrektywie materialne i formalne przesłanki powstania prawa do odliczenia zostały spełnione, niezgodne z zasadami funkcjonowania prawa do odliczenia przewidzianymi przez tę dyrektywę jest sankcjonowanie odmową możliwości skorzystania z tego prawa podatnika, który nie wiedział i nie mógł wiedzieć, że w ramach danej transakcji dostawca dopuścił się przestępstwa lub że inna transakcja wchodząca w skład łańcucha dostaw, wcześniejsza lub późniejsza w stosunku do tej, której dokonał ów podatnik, została zrealizowana z naruszeniem przepisów o podatku VAT (zob. podobnie wyroki: Optigen i in., C-354/03, C-355/03 i C-484/03, EU:C:2006:16, pkt 51, 52, 55; Kittel i Recolta Recycling, C-439/04 i C-440/04, EU:C:2006:446, pkt 44–46, 60; a także Mahagében i Dávid, C-80/11 i C-142/11, EU:C:2012:373, pkt 44, 45, 47).

50 Właściwe organy podatkowe, które stwierdziły przestępstwa lub nieprawidłowości, jakich dopuścił się wystawca faktury, są zobowiązane wykazać, w świetle obiektywnych przesłanek i bez wymagania od odbiorcy faktury, aby dokonał ustaleń, do których nie jest on zobowiązany, że ów odbiorca wiedział lub powinien był wiedzieć, iż transakcja mająca stanowić podstawę prawa do odliczenia wiązała się z przestępstwem w zakresie podatku VAT, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego (zob. podobnie wyroki: Bonik, C-285/11, EU:C:2012:774, pkt 45; ŁWK – 56, C-643/11, EU:C:2013:55, pkt 64).

51 Określenie działań, jakich w konkretnym wypadku można w sposób uzasadniony oczekiwać od podatnika, który zamierza skorzystać z prawa do odliczenia podatku VAT, w celu upewnienia się, że dokonywane przez niego transakcje nie wiążą się z popełnieniem przestępstwa przez podmiot działający na wcześniejszym etapie obrotu, zależy przede wszystkim od okoliczności rozpatrywanej sprawy (zob. wyrok Mahagében i Dávid, C-80/11 i C-142/11, EU:C:2012:373, pkt 59; a także postanowienie Jagiełło, C-33/13, EU:C:2014:184, pkt 37).

52 Nawet jeśli taki podatnik, gdy posiada informacje pozwalające podejrzewać istnienie nieprawidłowości lub przestępstwa, może być zobowiązany do uzyskania informacji o podmiocie, od którego zamierza nabyć towary lub usługi, aby upewnić się co do jego wiarygodności, to jednak organy podatkowe nie mogą w sposób generalny wymagać, żeby podatnik ten badał, czy wystawca faktury za towary lub usługi, których odliczenie ma dotyczyć, dysponuje danymi towarami i jest w stanie je dostarczyć oraz czy wywiązuje się z obowiązku złożenia deklaracji i zapłaty podatku VAT, w celu upewnienia się, że podmioty działające na wcześniejszych etapach obrotu nie dopuszczają się nieprawidłowości lub przestępstwa, albo żeby podatnik ten posiadał potwierdzające to dokumenty (zob. podobnie wyroki: Mahagében i Dávid, C-80/11 i C-142/11, EU:C:2012:373, pkt 60, 61; Stroj trans, C-642/11, EU:C:2013:54, pkt 49; a także postanowienie Jagiełło, C-33/13, EU:C:2014:184, pkt 38, 39).

53 W świetle powyższych rozważań na przedstawione pytania należy odpowiedzieć, iż przepisy szóstej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, takim jak w postępowaniu głównym, które odmawiają podatnikowi prawa do odliczenia podatku

VAT należnego lub zapłaconego od dostarczonych mu towarów z uwagi na to, iż faktura została wystawiona przez podmiot, który w świetle kryteriów przewidzianych przez te przepisy należy uważać za podmiot nieistniejący i nie ma możliwości ustalenia tożsamości rzeczywistego dostawcy towarów, chyba że zostanie wykazane, w świetle obiektywnych przesłanek i bez wymagania od podatnika ustaleń, do których nie jest on zobowiązany, że ów podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, iż rzeczona dostawa wiązała się z przestępstwem w zakresie podatku VAT, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.”

TSUE w powyższym wyroku nie pozostawił wątpliwości, że podatnik ma prawo do odliczenia zapłaconego podatku VAT od faktury dostawcy, bez względu na fakt, czy towar w rzeczywistości był własnością wystawcy faktury, czy innego podmiotu, który posłużył się wystawcą faktury jako dostawcy towaru w celu dokonania oszustwa podatkowego.

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 3 czerwca 2014 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2005 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„W związku z posiadanymi dowodami, z których wynika, że złom wyszczególniony na fakturach wystawionych przez tą firmę nie został przez nią sprzedany, należy stwierdzić, że Spółka nie miała również prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o podatek naliczony wynikający z tych faktur. Taka jest również linia orzecznictwa sądów administracyjnych. Fakt wystawienia faktury przez podmiot, który nie dysponuje uprawnieniem do przeniesienia własności towaru na nabywcę, a jedynie firmuje przekazanie towaru nabywcy z niewiadomego źródła, nie skutkuje u jej wystawcy obowiązkiem podatkowym w tym podatku, a tym samym nie daje odbiorcy tej faktury prawa do odliczenia podatku w niej wykazanego (por. wyrok WSA I SA/Go 732/10). Jedynie faktury odzwierciedlające rzeczywiste nabycie towarów i usług od podmiotów wskazanych w tych fakturach jako ich sprzedawcy mogą stanowić podstawę do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony określony w tych fakturach.”

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 21 stycznia 2015 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2006 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„W związku z posiadanymi dowodami, z których wynika, że złom wyszczególniony na fakturach wystawionych przez ww. podmioty gospodarcze nie został przez te firmy sprzedany, należy stwierdzić, że Spółka nie miała również prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o podatek naliczony wynikający z tych faktur.”

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 26 lutego 2015 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2007 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„W związku z posiadanymi dowodami, z których wynika, że złom wyszczególniony na fakturach wystawionych przez ww. podmioty gospodarcze nie został przez te firmy sprzedany, należy stwierdzić, że Spółka nie miała również prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o podatek naliczony wynikający z tych faktur.”

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2014 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2009 - 2019 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„Zatem podstawę do dokonania odliczenia podatku naliczonego może stanowić wyłącznie faktura odzwierciedlająca faktyczne zdarzenie gospodarcze w aspekcie podmiotowym, przedmiotowym oraz ilościowym. Oznacza to, iż faktura musi potwierdzać, że w rzeczywistości doszło do dostawy towarów lub świadczenia usług pomiędzy konkretnymi podmiotami, w zakresie ściśle określonego towaru lub usługi oraz w zakresie ilości danego towaru lub usługi. (por. wyrok NSA z dnia 21 lutego 2013 r., sygn.. akt I FSK 212/12).”

Wszystkie wydane decyzje dla DROP S.A. przez organy podatkowe dotyczące podatku VAT są sprzeczne z wykładnią prawa wspólnotowego w zakresie podatku VAT dokonaną w dniu 22 października 2015 r. przez TSUE.

W uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 maja 2015 r. (III SA/Wa 2937/14) dotyczącego skargi Spółki na decyzję za czerwiec 2010 r. między innymi stwierdzono, że:

„Odnosząc te ogólne uwagi do zarzutów zawartych w skardze, stwierdzić należy, że dowody zebrane przez organ kontroli skarbowej pozwoliły w sposób jednoznaczny na stwierdzenie, że faktury wystawione przez 15 kwestionowanych kontrahentów Spółki nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji. Rację należy przyznać organowi, który wskazał, że skoro stwierdzono, iż ww. podmioty wystawiały fikcyjne faktury to już z tego względu faktury te nie mogą stanowić podstawy do odliczeń na podstawie art. 86 ust. 1 i art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy o VAT. Uzasadnione zatem było stwierdzenie, że Spółce nie przysługuje prawo do odliczeń z zakwestionowanych faktur. Takie prawo nie przysługuje, jeżeli transakcje, z których wynika to prawo, stanowią nadużycie. Zatem w sposób uprawniony organ uznał, że skoro dowiedziono, iż faktury wystawione przez ww. 15 kontrahentów Spółki nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji, Skarżąca nie ma prawa do odliczenia podatku naliczonego od należnego.”

W ocenie Spółki wydane wyroki przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie o sygnaturze: III SA/Wa 4058/17, III SA/Wa 4185/17 oraz III SA/ Wa 2212/15 są sprzeczne z przedstawioną interpretacją prawa wspólnotowego przez TSUE w wyroku z dnia 22 października 2015 r. w sprawie C-277/14.

Łączna wartość zobowiązań podatkowych określona w decyzjach urzędów kontroli skarbowej na dzień sporządzenia sprawozdania wynosi 38 613,4 tys. zł. (kwota główna bez odsetek).

Postępowanie prowadzone przez Komisję Nadzoru Finansowego

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2018 r. Komisja Nadzoru Finansowego wszczęła wobec DROP S.A. postępowanie administracyjne w związku z rzekomym niewykonaniem przez Spółkę obowiązków informacyjnych w zakresie nieprzekazania do publicznej wiadomości informacji poufnej dot. zawieszenia wykonywania działalności przez spółkę zależną DROP sp. z o.o. Spółka złożyła wyjaśnienia w w/w zakresie. W szczególności w ocenie Spółki, wobec okoliczności towarzyszących działalności Grupy kapitałowej DROP - informacja o zawieszeniu działalności przez spółkę zależną od DROP S.A. nie spełniała wymogów definicji informacji poufnej zawartej w art. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. oraz pozostawała i pozostaje bez wpływu na wycenę akcji Spółki. Pomimo wyjaśnień, w dniu 18 grudnia 2018 r. KNF wydała decyzję o wymierzeniu Spółce kary w wysokości 400 000 zł. Spółka nie zgodziła się z uzasadnieniem tego rozstrzygnięcia i w dniu 21 stycznia 2019 r. wspomagana przez Kancelarię złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. DROP nadal oczekuje na ponowne rozstrzygnięcie organu nadzoru finansowego.

Pozew przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie

DROP S.A. złożyła pozew do Sądu Okręgowego w Warszawie, XXV Wydział Cywilny przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie w kwocie 49.445.000 zł - za szkody poniesione przez oraz utracone korzyści - DROP S.A., w związku z bezprawnymi działaniami urzędników jednostek organizacyjnych Skarbu Państwa, tj. Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie (obecnie Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Warszawie) oraz Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie), tj. wydaniem i utrzymaniem w mocy pięciu decyzji zabezpieczeniowych uchylonych następnie pięcioma prawomocnymi wyrokami Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie odpowiednio: z dnia 25 stycznia 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 1369/11); z dnia 13 marca 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 1312/11); z dnia 13 marca 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 1311/11); z dnia 30 października 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 66/12); z dnia 11 czerwca 2012 r. (sygn. akt III Sa/Wa 2531/11), które to decyzje zostały uznane za bezprawne i doprowadziły do spadku wartości przedsiębiorstwa DROP S.A., w tym przede wszystkim spadku wartości firmy (marki) „DROP”, oraz które to doprowadziły do drastycznego spadku przychodów Spółki, ograniczenia przez Spółkę działalności, utraty kontrahentów, źródeł finansowania oraz rynków zbytu, wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie od dnia 16 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty. Pozew w przedmiotowej sprawie złożony został w dniu 12 kwietnia 2018 r.

Informacje o podstawowych produktach, towarach lub usługach wraz z ich określeniem wartościowym i ilościowym oraz udziałem poszczególnych produktów, towarów i usług (jeżeli są istotne) albo ich grup w sprzedaży emitenta ogółem, a także zmianach w tym zakresie w danym roku obrotowym

Grupa Kapitałowa DROP nie osiągnęła przychodów ze sprzedaży.

Tabela 1. Struktura sprzedaży towarów Spółki (wartości w tys. zł)

	2018	2018 (%)	2017	2017 (%)
Sprzedaż surowców wtórnych z aluminium	0	0.00%	94	7.61%
Pozostałe przychody	0	0.00%	1 141	92.39%
Razem	0	100%	1 235	100%

źródło: DROP S.A.

Informacje o rynkach zbytu, z uwzględnieniem podziału na rynki krajowe i zagraniczne, oraz informacje o źródłach zaopatrzenia w materiały do produkcji, w towary i usługi, z określeniem uzależnienia od jednego lub więcej odbiorców i dostawców, a w przypadku gdy udział jednego odbiorcy lub dostawcy osiąga co najmniej 10 % przychodów ze sprzedaży ogółem — nazwy (firmy) dostawcy lub odbiorcy, jego udział w sprzedaży lub zaopatrzeniu oraz jego formalne powiązania z emitentem

	2018	2018 (%)	2017	2017 (%)
Sprzedaż eksportowa ogółem	0	0.00%	944	76.4%
Sprzedaż krajowa ogółem	0	0.00%	291	23.6%
Razem	0	0.00%	1 235	100.0%

źródło: DROP S.A.

Informacje o zawartych umowach znaczących dla działalności emitenta, w tym znanych emitentowi umowach zawartych pomiędzy akcjonariuszami (wspólnikami), umowach ubezpieczenia, współpracy lub kooperacji

Głównym obszarem działalności wykonywanej przez spółki z Grupy Kapitałowej DROP w przeszłości był hurtowy handel surowcami wtórnymi. W celu ustalenia zasad współpracy z niektórymi dostawcami podpisane były umowy zawierające ramowe warunki, takie jak: wartość współczynników, terminy płatności, sposoby dostawy towaru. Szczegóły umów regulowane były na podstawie poszczególnych zamówień. Pojedynczy dostawca nie posiadał dominującego wpływu na zakupy Grupy Kapitałowej DROP i nie zachodzi obawa uzależnienia się Grupy Kapitałowej DROP od jednego dostawcy.

Emitent nie ma informacji w zakresie umów zawartych między akcjonariuszami.

Informacje o powiązaniach organizacyjnych lub kapitałowych emitenta z innymi podmiotami oraz określenie jego głównych inwestycji krajowych i zagranicznych (papiery wartościowe, instrument finansowe, wartości niematerialne i prawne oraz nieruchomości), w tym inwestycji kapitałowych dokonanych poza jego grupę jednostek powiązanych oraz opis metod ich finansowania

Strukturę Grupy oraz udział Spółki w kapitale podstawowym podmiotów należących do Grupy na dzień 31 grudnia 2018 r. prezentuje poniższa tabela:

Podmiot	Państwo rejestracji	Kapitał zakładowy w zł	Udział jednostki dominującej w kapitale zakładowym	Udział jednostki dominującej w prawach głosu	Przedmiot działalności	Informacja dodatkowa
DROP Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Spółka Akcyjna w likwidacji	Polska	5 000 000	100%	100%	Spółka działa na podstawie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, która nakłada na każdego wprowadzającego tj. producenta, importera i wewnątrzwspólnotowego nabywcę sprzęt elektrycznego i elektronicznego obowiązek	Działalność zawieszona od dnia 01.10.2016 do 22.10. 2018 Działalność ponownie zawieszona z dniem 24.10. 2018
DROP Organizacja Odzysku Spółka Akcyjna w likwidacji	Polska	1 000 000	100%	100%	Spółka działa na podstawie ustawy z dnia 11 maja 2001 (Dz.U.Nr 63,poz. 639, 638) dotyczącej przedsiębiorców wprowadzających na polski rynek produkty w opakowaniach	Działalność zawieszona od dnia 01.10.2016 do 22.10. 2018 Działalność ponownie zawieszona z dniem 24.10. 2018
DROP Sp. z o.o.	Polska	500 000	100%	100%	Działalność związana z obrotem surowcami wtórnymi	Działalność zawieszona od dnia 01.02.2017 do 21.01. 2019 Działalność ponownie zawieszona z dniem 23.01. 2019
DROP Finance Sp. z o.o. w likwidacji	Polska	1 000 000	100%	100%	Działalność finansowa	Działalność zawieszona od dnia 01.12.2017 do 26.12. 2017

						Działalność ponownie zawieszona z dniem 28.12. 2017
DCA Metal s.r.o.	Republika Czeska	200 000 CZK (30 280 PLN)	100%	100%	Działalność związana z obrotem surowcami wtórnymi na terenie Europy	

Spółka 10 lutego 2009 roku utworzyła podmioty zależne:

DROP Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Spółka Akcyjna obejmując wszystkie akcje utworzonej spółki o kapitale zakładowym 5 000 000 zł (zgodnie z aktem notarialnym rep. A nr 369/2009 z dnia 10.02.2009). DROP Organizacja Odzysku Spółka Akcyjna obejmując wszystkie akcje utworzonej spółki o kapitale zakładowym 1 000 000 zł (zgodnie z aktem notarialnym rep. A nr 375/2009 z dnia 10.02.2009 r.). W pierwszym półroczu 2010 roku powołana została spółka DCA Metal s.r.o. na terenie Republiki Czeskiej z kapitałem zakładowym na poziomie 200 000 koron czeskich.

W grudniu 2010 roku Spółka utworzyła dwa podmioty zależne: DROP Sp. z o.o. obejmując wszystkie udziały utworzonej spółki o kapitale zakładowym 500 000 zł, DROP FINANCE Sp. z o.o. obejmując wszystkie udziały utworzonej spółki o kapitale zakładowym 1 000 000 zł. W 2011 roku Spółka utworzyła dwa kolejne podmioty zależne: GLOBAL RECYCLING Sp. z o.o. obejmując wszystkie udziały utworzonej spółki o kapitale zakładowym 50 000 zł GLOBAL METRECYCLING Sp. z o.o. obejmując wszystkie udziały utworzonej spółki o kapitale zakładowym 50 000 zł

Spółka jest powiązana osobowo ze spółką AC STEEL Sp. z o.o. poprzez osobę nadzorującą oraz jednego z głównych akcjonariuszy Spółki. Marek Suchowolec – Przewodniczący Rady Nadzorczej Spółki posiada 60% kapitału zakładowego. Lucyna Chwedoruk posiada 40% kapitału zakładowego spółki AC STEEL Sp. z o.o. Ponadto Lucyna Chwedoruk posiada 2049 udziałów, co stanowi 20,29 % udziału w kapitale zakładowym PE-INVEST Sp. z o.o. i uprawnia do 2049 głosów co stanowi 20,29 % głosów w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu PE-INVEST Sp. z o.o. posiadającej 84,91% akcji Spółki DROP S.A. uprawniającym do 84,91% głosów na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy DROP S.A.

Spółka nie posiada znacznych inwestycji w papiery wartościowe. Spółka nie posiada inwestycji zagranicznych poza udziałami w spółce DCA Metal s.r.o. z siedzibą w Republice Czeskiej, o wartości 200 000 CZK.

Informacje o istotnych transakcjach zawartych przez emitenta lub jednostkę od niego zależną z podmiotami powiązanymi na innych warunkach niż rynkowe, wraz z ich kwotami oraz informacjami określającymi charakter tych transakcji — obowiązek uznaje się za spełniony poprzez wskazanie miejsca zamieszczenia informacji w sprawozdaniu finansowym

W 2018 r. DROP S.A. (oraz spółki zależne) nie zawarła istotnych transakcji z podmiotami powiązanymi na innych warunkach niż rynkowe.

Informacje o zaciągniętych i wypowiedzianych w danym roku obrotowym umowach dotyczących kredytów i pożyczek, z podaniem co najmniej ich kwoty, rodzaju i wysokości stopy procentowej, waluty i terminu wymagalności

Spółka zależna DROP Sp. z o.o. w dniu 6 czerwca 2018 roku zawarła umowę pożyczki z DROP S.A. na następujących warunkach:

- DROP Sp. z o.o. udzieliła DROP S.A. pożyczki w wysokości 60 000 PLN,

- DROP S.A. zobowiązała się zwrócić pożyczkę wraz z odsetkami do 31 grudnia 2019 roku.
- odsetki od pożyczki płacone będą według stawki 3M WIBOR plus marża.

Spółka zależna DROP Sp. z o.o. w dniu 9 października 2018 roku zawarła umowę pożyczki z DROP S.A. na następujących warunkach:

- DROP Sp. z o.o. udzieliła DROP S.A. pożyczki w wysokości 350 000 PLN,
- DROP S.A. zobowiązała się zwrócić pożyczkę wraz z odsetkami do 31 grudnia 2019 roku.
- odsetki od pożyczki płacone będą według stawki 3M WIBOR plus marża.

W dniu 26 października 2018 roku DROP S.A. zwróciła 189 100 PLN DROP Sp. z o.o.

Termin spłaty pożyczek udzielonych w ramach Grupy Kapitałowej DROP mija 31 grudnia 2019.

Informacje o udzielonych w danym roku obrotowym pożyczkach, ze szczególnym uwzględnieniem pożyczek udzielonych jednostkom powiązanym emitenta, z podaniem co najmniej ich kwoty, rodzaju i wysokości stopy procentowej, waluty i terminu wymagalności

W 2018 roku DROP S.A. nie udzialała pożyczek.

Spółka zależna DROP Sp. z o.o. w dniu 6 czerwca 2018 roku zawarła umowę pożyczki z DROP S.A. na następujących warunkach:

- DROP Sp. z o.o. udzieliła DROP S.A. pożyczki w wysokości 60 000 PLN,
- DROP S.A. zobowiązała się zwrócić pożyczkę wraz z odsetkami do 31 grudnia 2019 roku.
- odsetki od pożyczki płacone będą według stawki 3M WIBOR plus marża.

Spółka zależna DROP Sp. z o.o. w dniu 9 października 2018 roku zawarła umowę pożyczki z DROP S.A. na następujących warunkach:

- DROP Sp. z o.o. udzieliła DROP S.A. pożyczki w wysokości 350 000 PLN,
- DROP S.A. zobowiązała się zwrócić pożyczkę wraz z odsetkami do 31 grudnia 2019 roku.
- odsetki od pożyczki płacone będą według stawki 3M WIBOR plus marża.

W dniu 26 października 2018 roku DROP S.A. zwróciła 189 100 PLN DROP Sp. z o.o.

Termin spłaty pożyczek udzielonych w ramach Grupy Kapitałowej DROP mija 31 grudnia 2019.

Informacje o udzielonych i otrzymanych w danym roku obrotowym poręczeniach i gwarancjach, ze szczególnym uwzględnieniem poręczeń i gwarancji udzielonych jednostkom powiązanym emitenta

Spółka w 2018 r. nie udzieliła i nie otrzymała poręczeń i gwarancji.

Informacje dotyczące emisji papierów wartościowych w okresie objętym raportem — opis wykorzystania przez emitenta wpływów z emisji do chwili sporządzenia sprawozdania z działalności

W 2018 r. Spółka oraz spółki zależne z Grupy kapitałowej DROP nie dokonały emisji papierów wartościowych.

Objaśnienie różnic pomiędzy wynikami finansowymi wykazanymi w raporcie rocznym a wcześniej publikowanymi prognozami wyników na dany rok

Zarząd DROP S.A. nie publikował prognoz na 2018 r.

Ocena, wraz z jej uzasadnieniem, dotycząca zarządzania zasobami finansowymi, ze szczególnym uwzględnieniem zdolności wywiązywania się z zaciągniętych zobowiązań, oraz określenie ewentualnych zagrożeń i działań, jakie emitent podjął lub zamierza podjąć w celu przeciwdziałania tym zagrożeniom

Spółki z Grupy Kapitałowej DROP prowadziły ostrożną gospodarkę posiadanymi zasobami finansowymi. W okresach, gdy powstają nadwyżki zasobów finansowych, środki są lokowane wyłącznie w bezpieczne instrumenty finansowe, takie jak lokaty bankowe. Strategicznym zamierzeniem Grupy Kapitałowej DROP jest rozszerzenie działalności o nowe segmenty rynku odpadów w Polsce. Recykling innych odpadów niż odpady metali kolorowych wymaga nakładów finansowych na infrastrukturę oraz specjalistyczne urządzenia. Grupa Kapitałowa DROP mając na uwadze bezpieczeństwo finansowe wnikliwie analizuje rozwój rynku pozostałych odpadów w kraju.

Ocena możliwości realizacji zamierzeń inwestycyjnych, w tym inwestycji kapitałowych, w porównaniu do wielkości posiadanych środków, z uwzględnieniem możliwych zmian w strukturze finansowania tej działalności

Spółki z Grupy Kapitałowej DROP finansują działalność operacyjną oraz dotyczącą zobowiązań, wykorzystując finansowanie z przychodów ze sprzedaży towarów i materiałów oraz za pomocą kapitałów własnych. Grupa Kapitałowa DROP zamierza ten stan utrzymać w przyszłości.

Ocena czynników i nietypowych zdarzeń mających wpływ na wynik z działalności za rok obrotowy, z określeniem stopnia wpływu tych czynników lub nietypowych zdarzeń na osiągnięty wynik

4 lipca 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt 2 i 3, art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt 2 oraz 207 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 749 ze zm.) postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. 90.759.359,00 złotych na potencjalne zaległości podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług za okres 02-12/2009 oraz 01-11/2010 r. wraz z odsetkami za zwłokę. Decyzja Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie została podjęta na wniosek Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy, który 13 stycznia 2011 roku wszczął w Spółce postępowanie kontrolne. 10 stycznia 2014 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie złożył wniosek do banku prowadzącego rachunek DROP S.A. o zablokowanie kwoty 90 mln złotych. Decyzje Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie z lipca 2013 r. oraz stycznia 2014 r. miały istotny wpływ na osiągnięte wyniki Grupy Kapitałowej DROP w latach następnych w tym w 2016 r. (trwała utrata części dostawców, spadek marży brutto, większa rotacja kadry).

Charakterystyka zewnętrznych i wewnętrznych czynników istotnych dla rozwoju przedsiębiorstwa emitenta oraz opis perspektyw rozwoju działalności emitenta co najmniej do końca roku obrotowego następującego po roku obrotowym, za który sporządzono sprawozdanie finansowe zamieszczone w raporcie rocznym, z uwzględnieniem elementów strategii rynkowej przez niego wypracowanej

W dniu 12 kwietnia 2019 r. Spółka złożyła wniosek o upadłość z likwidacją majątku.

Zmiany w podstawowych zasadach zarządzania przedsiębiorstwem emitenta i jego grupą kapitałową

W okresie objętym sprawozdaniem nie dokonano zmian w zasadach zarządzania Spółką i grupą kapitałową.

Umowy zawarte między emitentem a osobami zarządzającymi, przewidujące rekompensatę w przypadku ich rezygnacji lub zwolnienia z zajmowanego stanowiska bez ważnej przyczyny lub gdy ich odwołanie lub zwolnienie następuje z powodu połączenia emitenta przez przejęcie

Spółka nie zawarła umów, które określałyby świadczenia wypłacane członkom Zarządu i Rady Nadzorczej przez Spółkę w chwili rozwiązania stosunku pracy lub odwołania z Rady Nadzorczej.

Wartość wynagrodzeń, nagród lub korzyści osób zarządzających i nadzorujących emitenta

Łączna wartość wynagrodzeń brutto osób zarządzających i nadzorujących Spółkę za 2018 rok przedstawia się następująco (w tys. zł):

Zarząd Spółki

Wyszczególnienie	Funkcja	01.01.2018 – 31.12.2018
Zbigniew Chwedoruk	Prezes Zarządu	0

Rada Nadzorcza Spółki

Wyszczególnienie	Funkcja	01.01.2018 – 31.12.2018
Marek Suchowolec	Przewodniczący Rady Nadzorczej	0
Karol Suchowolec	Członek Rady Nadzorczej	0
Maciej Matusiak	Członek Rady Nadzorczej	0
Magdalena Katner	Członek Rady Nadzorczej	0
Cezary Kruk	Członek Rady Nadzorczej	0
Razem		0

Określenie łącznej liczby i wartości nominalnej wszystkich akcji (udziałów) emitenta oraz akcji i udziałów w jednostkach powiązanych emitenta, będących w posiadaniu osób zarządzających i nadzorujących emitenta (dla każdej osoby oddzielnie)

Stan posiadanych akcji DROP S.A. przez Członków Zarządu oraz Rady Nadzorczej na dzień 31 grudnia 2018 r.

Zarząd	Ilość akcji w posiadaniu na dzień 31.12.2018 r.	Wartość nominalna akcji w złotych	Wartość nominalna posiadanych akcji w złotych
Zbigniew Chwedoruk	0	0,1	0

Zbigniew Chwedoruk posiadał pośrednio (za pośrednictwem PE-INVEST Sp. z o.o.) 4 489 854 akcji DROP S.A. stanowiących 84,91% kapitału zakładowego DROP S.A. i 84,91% głosów na walnym zgromadzeniu DROP S.A.

Rada Nadzorcza	Ilość akcji w posiadaniu na dzień 31.12.2018 r.	Wartość nominalna akcji w złotych	Wartość nominalna posiadanych akcji w złotych
Marek Suchowolec	2 600	0,1	260
Magdalena Katner	-		-
Maciej Matusiak	-		-
Cezary Kruk	-		-
Karol Suchowolec	20 000		2 000

Przewodniczący Rady Nadzorczej Marek Suchowolec posiada 600 udziałów o wartości nominalnej 50 złotych każdy o łącznej wartości nominalnej 30 000 złotych w spółce AC STEEL Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, które stanowią 60% kapitału zakładowego i uprawniają do 60% głosów na zgromadzeniu wspólników. Lucyna Chwedoruk posiada 400 udziałów w spółce AC STEEL Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.

Informacje o znanych emitentowi umowach (w tym również zawartych po dniu bilansowym), w wyniku których mogą w przyszłości nastąpić zmiany w proporcjach posiadanych akcji przez dotychczasowych akcjonariuszy i obligatariuszy

Spółka nie posiada informacji o takich umowach.

Informacje o systemie kontroli programów akcji pracowniczych

Spółka i spółki z Grupy Kapitałowej DROP nie realizują programu akcji pracowniczych.

Oświadczenie na temat informacji niefinansowych

Spółka i spółki z Grupy Kapitałowej DROP nie sporządzają oświadczeń na temat informacji niefinansowych ze względu na niespełnienie warunków zawartych w art. 49b ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2018 r. poz. 395,398,650)

Informacja o umowie z podmiotem uprawnionym do badania sprawozdań finansowych

Data zawarcia przez Spółkę umowy z podmiotem uprawnionym do badania sprawozdań finansowych oraz okresie, na jaki umowa została zawarta.

Umowę z podmiotem uprawnionym do badania sprawozdań finansowych za rok 2017 Spółka zawarła 4 lipca 2018 r.

Łączna wysokość wynagrodzenia podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych z tytułu badania i przeglądu sprawozdania finansowego

Łączna wysokość wynagrodzenia podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych z tytułu badania i przeglądu sprawozdań finansowych za rok 2013 wynosi 52 000 zł plus VAT.

Łączna wysokość wynagrodzenia podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych z tytułu badania i przeglądu sprawozdań finansowych za rok 2014 wynosi 42 500 zł plus VAT.

Łączna wysokość wynagrodzenia podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych z tytułu badania i przeglądu sprawozdań finansowych za rok 2015 wynosi 42 500 zł plus VAT.

Łączna wysokość wynagrodzenia podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych z tytułu badania i przeglądu sprawozdań finansowych za rok 2016 wynosi 37 500 zł plus VAT.

Łączna wysokość wynagrodzenia podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych z tytułu badania i przeglądu sprawozdań finansowych za rok 2017 wynosi 32 500 zł plus VAT.

Łączna wysokość wynagrodzenia podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych z tytułu badania i przeglądu sprawozdań finansowych za rok 2018 wynosi 32 500 zł plus VAT.

Oświadczenie Zarządu DROP S.A. w sprawie podmiotu uprawnionego do badań sprawozdań finansowych

Podmiot uprawniony do badania sprawozdania finansowego, dokonujący badania rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego, został wybrany zgodnie z przepisami prawa i normami zawodowymi. Podmiot ten oraz biegli rewidenci dokonujący tego badania spełnili warunki do wydania bezstronnej i niezależnej opinii z badania, zgodnie z właściwymi przepisami prawa krajowego.

Oświadczenie Zarządu w sprawie rzetelności sporządzenia sprawozdania finansowego

Według najlepszej wiedzy roczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe i dane porównywalne sporządzone zostały zgodnie z obowiązującymi zasadami rachunkowości, odzwierciedlają w sposób prawdziwy, rzetelny i jasny sytuację majątkową i finansową Grupy Kapitałowej DROP oraz jej wynik finansowy. Roczne sprawozdanie z działalności Grupy Kapitałowej DROP zawiera prawdziwy obraz rozwoju i osiągnięć oraz sytuacji Grupy Kapitałowej DROP, w tym opis podstawowych ryzyk i zagrożeń.

Informacja zarządu, sporządzona na podstawie oświadczenia Rady Nadzorczej o dokonaniu wyboru firmy audytorskiej przeprowadzającej badanie rocznego sprawozdania finansowego zgodnie z przepisami.

Według najlepszej wiedzy Zarządu wybór firmy audytorskiej przeprowadzającej badanie rocznego sprawozdania finansowego dokonany został zgodnie z przepisami oraz:

- firma audytorska oraz członkowie zespołu wykonującego badanie spełniali warunki do sporządzenia bezstronnego i niezależnego sprawozdania z badania rocznego sprawozdania finansowego zgodnie z obowiązującymi przepisami, standardami wykonywania zawodu i zasadami etyki zawodowej,
- są przestrzegane obowiązujące przepisy związane z rotacją firmy audytorskiej i kluczowego biegłego rewidenta oraz obowiązkowymi okresami karencji,
- emitent posiada politykę w zakresie wyboru firmy audytorskiej oraz politykę w zakresie świadczenia na rzecz emitenta przez firmę audytorską, podmiot powiązany z firmą audytorską lub członka jego sieci dodatkowych usług niebędących badaniem, w tym usług warunkowo zwolnionych z zakazu świadczenia przez firmę audytorską.

Oświadczenie Rady Nadzorczej

Rada Nadzorcza oświadcza, że:

a) są przestrzegane przepisy dotyczące powołania, składu i funkcjonowania komitetu audytu, w tym dotyczące spełnienia przez jego członków kryteriów niezależności oraz wymagań odnośnie do posiadania wiedzy i umiejętności z zakresu branży, w której działa emitent, oraz w zakresie rachunkowości lub badania sprawozdań finansowych,

b) komitet audytu wykonywał zadania komitetu audytu przewidziane w obowiązujących przepisach.

Rada Nadzorcza DROP S.A.

Marek Suchowolec - Przewodniczący Rady Nadzorczej

Karol Suchowolec - Wiceprzewodniczący Rady Nadzorczej

Magdalena Katner - Członek Rady Nadzorczej

Maciej Matusiak - Członek Rady Nadzorczej

Cezary Kruk - Członek Rady Nadzorczej

Ocena Rady Nadzorczej DROP S.A. dotycząca skonsolidowanych sprawozdań finansowych Grupy Kapitałowej DROP S.A. za 2018 r.

Rada Nadzorcza po zapoznaniu się z:

Skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym Grupy Kapitałowej DROP S.A. za rok obrotowy 2018,

Sprawozdaniem Zarządu DROP S.A. z działalności Grupy Kapitałowej DROP S.A. w roku obrotowym 2018,

Sprawozdaniem niezależnego biegłego rewidenta z badania rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego sporządzonego za okres od 01.01.2018 r. do 31. 12.2018 r. Grupy kapitałowej DROP S.A.,

Stwierdza, iż w ocenie Rady Nadzorczej:

Skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej DROP S.A. za rok obrotowy 2018,

Sprawozdanie Zarządu DROP S.A. z działalności Grupy kapitałowej DROP S.A. w roku obrotowym 2018,

są zgodne z księgami i dokumentami, jak i ze stanem faktycznym.

Swoje stanowisko Rada Nadzorcza wyraża opierając się na wynikach analizy dokumentów wskazanych powyżej oraz efektów prac Komitetu Audytu Rady Nadzorczej DROP S.A. i samej Rady Nadzorczej. Czynności te pozwalają na stwierdzenie, iż wskazane dokumenty są kompletne, rzetelne i zawierają dane, które w sposób wyczerpujący informują o sytuacji Spółki.

Stanowisko Zarządu DROP S.A. odnoszące się do odmowy wydania opinii przez podmiot uprawniony do badań sprawozdań finansowych Grupy Kapitałowej DROP okres od 01.01.2018 r. do 31.12.2018 r.

Wydane przez organy podatkowe decyzje dotyczące podatku VAT za lata ubiegłe na kwotę prawie 39 mln złotych miały i mają bardzo istotny wpływ na działalność Spółki. Opublikowanie informacji o wydanych decyzjach spowodowały istotny spadek zaufania kontrahentów do Spółki, co przełożyło się na ilość dostaw oraz wielkość realizowanej marży na sprzedaży w latach poprzecznych. W ocenie Zarządu Spółki decyzje podatkowe wydane zostały zgodnie z wewnętrznymi instrukcjami („Program kontroli koordynowanej”, „Zadania urzędów kontroli skarbowej na rok 2011”), a nie obowiązującym w Polsce prawem.

W związku z decyzjami organów podatkowych Spółka złożyła stosowne skargi na decyzje do sądów administracyjnych. Zarząd Spółki wierzy, że sądy administracyjne wyeliminują z obiegu błędne decyzje organów podatkowych, których rozstrzygnięcia nie pokrywają się ze stanem faktycznym i stanem prawnym obowiązującym w Polsce w latach, których powyższe decyzje dotyczą. Pozytywne rozstrzygnięcia sądów administracyjnych dla Spółki pozwolą w przyszłości odbudować pozycję na rynku i osiągać pozytywne wyniki finansowe, które umożliwią efektywne wykorzystanie (właściwa wycena) posiadanych aktywów, w tym z tytułu odroczonego podatku dochodowego dotyczącego strat podatkowych za lata ubiegłe.

Opinia Rady Nadzorczej DROP S.A. odnosząca się do odmowy wydania opinii przez podmiot uprawniony do badań skonsolidowanych sprawozdań finansowych Grupy Kapitałowej DROP S.A. za 2018 r.

Wybrany przez Radę Nadzorczą DROP S.A. niezależny biegły rewident (Grupa Gumułka-Audyt Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Sp. k.) w sporządzonym „Sprawozdaniu niezależnego biegłego rewidenta z badania rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego dla Walnego Zgromadzenia i Rady Nadzorczej sporządzonego za okres 01.01.2018 r. do 31.12.2018 r. Grupy Kapitałowej DROP S.A.” odstąpił od wyrażenia opinii w związku z tym, że: „Ponadto Spółka jest stroną w postępowaniach podatkowych i kontrolnych, których przedmiotem jest prawidłowość rozliczeń podatku od towarów i usług. Łączna wartość zobowiązań podatkowych określona w decyzjach na dzień sporządzenia sprawozdania wynosi 38 mln zł (kwota główna bez ewentualnych odsetek), o czym Zarząd poinformował w dodatkowych notach i objaśnieniach do skonsolidowanego sprawozdania finansowego – nota 38. Zarząd uznaje działania organów podatkowych i skarbowych za bezprawne. Na podstawie akt sprawy nie można określić sposobu i skutków przypuszczalnego rozstrzygnięcia opisanej powyżej sprawy przez sąd. Niepewność jest tak znacząca, że jej ewentualne skutki mogą w sposób zasadniczy wpłynąć na sytuację finansową Jednostki, a tym samym i na sprawozdanie finansowe.”

Rada Nadzorcza uznaje, że kwota potencjalnych zobowiązań podatkowych wynosząca prawie 39 mln zł w istotny sposób wpływa na funkcjonowanie Grupy Kapitałowej DROP S.A. oraz wycenę aktywów. Rada Nadzorcza nie jest w stanie przewidzieć ostatecznych rozstrzygnięć organów podatkowych i sądów administracyjnych. Negatywny dla DROP S.A. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 13 marca 2019 r. dotyczący rozliczeń podatku od towarów i usług za czerwiec 2010 r. był podstawą złożenia przez DROP S.A. w dniu 12 kwietnia 2019 r. wniosku o upadłość z likwidacją majątku.

Rada Nadzorcza DROP S.A.

Marek Suchowolec - Przewodniczący Rady Nadzorczej

Karol Suchowolec - Wiceprzewodniczący Rady Nadzorczej

Magdalena Katner - Członek Rady Nadzorczej

Maciej Matusiak - Członek Rady Nadzorczej

Cezary Kruk - Członek Rady Nadzorczej

Podpis Prezesa Zarządu

Marek Suchowolec
Członek Rady Nadzorczej delegowany
do pełnienia czynności Członka Zarządu